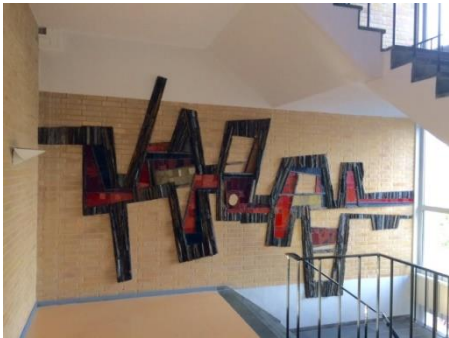

Wandmozaïek van Hedda Buijs krijgt tweede leven

Een monumentaal kunstwerk dat vijftig jaar als reliëf in een muur van het Christelijk Lyceum Veenendaal heeft gezeten, staat klaar om te verhuizen. Omdat de school een ingrijpende verbouwing ondergaat, dreigde het werk van Hedda Buijs te verdwijnen. Maar het mozaïek van zwarte leisteenstroken en kleurig glaskeramiek is gered door het in drie delen te zagen, in stalen frames te verpakken en op te slaan.

Later dit jaar zal het kunstwerk bij de hoofdingang van de school een tweede leven beginnen.

De herplaatsing wordt mede gesteund door een subsidie van het PUG.

Hedda Willem Buijs^{1 2} woont tegenover het Lyceum; bij de voordeur kan hij de school zien liggen.

Toen hij van de verbouwingsplannen hoorde, meldde hij zich bij rector-bestuurder Willem de Vos. Samen met de architect hebben zij ervoor gezorgd dat het kunstwerk intern een nieuwe plek krijgt. De Vos: "Het was een koud kunstje geweest om het werk met één pennestreek tot de container te veroordelen. Maar dat past niet in onze visie op nieuw bouwen." Die duurzame visie is serieus en blijkt ook duidelijk uit het besluit om bijna de helft van de bouwconstructie uit 1968 overeind te houden. "Zo blijft het ritme van de betonnen zuilen aan de buitenkant zichtbaar."

Buijs' kunstwerk heeft een omvang van drie bij zes meter. De contouren van het reliëf zijn in een bakstenen wand gefreesd. Geen kleinigheid om zo'n werk schadevrij te verhuizen dus. Het leeuwendeel van de schoolverbouwing wordt opgebracht door de gemeente Veenendaal. De verplaatsing van het kunstwerk zou gefinancierd

moeten worden uit eigen middelen maar die zijn daar niet voor bestemd. Daarom deed De Vos een beroep op het PUG en met succes.

Het soort abstract-expressionistische reliëfs zoals dat van Hedda Buijs lijkt tegenwoordig aan een herwaardering begonnen. Het is "jong erfgoed" - waarvan helaas veel werk reeds gesneuveld is. Buijs heeft zijn muurmozaïek indertijd geen naam gegeven. En dat doet hij nooit - hoeveel kunstwerken hij ook in zijn lange carrière heeft ontworpen en uitgevoerd. Buijs is een echte maker, iemand die heel veel technieken beheerst en steeds weer met andere materialen heeft gewerkt. De toeschouwer moet zelf bedenken hoe hij het kunstwerk wil zien, daar bemoeit Buijs zich niet mee. Tijdens het ontwerp en in de verschillende fasen daarna laat hij zich vooral door plaats en omgeving inspireren. Soms lijkt hij eerder een architect dan een beeldenmaker. Zijn werken zijn overal in Nederland te vinden - in parken, stedelijke ruimtes en woonwijken en variërend van groot tot zeer groot. In Almere, Vlissingen, Utrecht en Rhenen, waar hij een verblijf van 6000 m² binnen Ouwehands Dierenpark ontwierp - met een forse groei van het bezoekersaantal tot gevolg. Nu is hij 77 en twee jaar geleden is hij definitief gestopt. In 1960 begon hij zijn opleiding op de Academie in Arnhem. Dat hij nu de verhuizing van zijn lei- en glasmozaïek van dichtbij kan meemaken doet hem zichtbaar genoeg.

Charles Crombach
februari 2020

¹ https://nl.wikipedia.org/wiki/Hedda_Buijs

² <https://web.archive.org/web/20190125232602/http://www.heddabuijs.com/>